

Sygn. akt III Ca 1849/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Elżbieta Matyasik

Sędzia SO Tomasz Tatarczyk (spr.)

Sędzia SO Barbara Braziewicz

Protokolant Wioletta Matysiok

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa O. P. i G. P.

przeciwko S. P.

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 18 lipca 2013 r., sygn. akt IV RC 416/13

1 zmienia zaskarżony wyrok:

a w punkcie 1 o tyle, że w miejsce alimentów w kwocie po 1.500 złotych zasądza od pozwanego S. P. na rzecz powódki O. P. alimenty w kwocie po 1.000 (tysiąc) złotych miesięcznie, a w miejsce alimentów w kwocie po 1.350 złotych zasądza od pozwanego S. P. na rzecz powódki G. P. alimenty w kwocie po 900 (dziewięćset) złotych miesięcznie,

b w punktach 3 i 4 w ten sposób, że znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu;

1 oddala apelację w pozostałej części;

2 znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty postępowania odwoławczego.

SSO Barbara Braziewicz SSO Elżbieta Matyasik SSO Tomasz Tatarczyk

Sygn. akt III Ca 1849/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 18 lipca 2013r. Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego S. P. na rzecz powódki O. P. alimenty w kwocie po 1500 złotych miesięcznie oraz na rzecz powódki G. P. alimenty w kwocie po 1350 złotych miesięcznie, płatne do rąk matki powódek E. Z. do dnia 10-go każdego miesiąca począwszy od 1 czerwca 2013r. z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia, oddalił powództwo w pozostałej części, zasądził od pozwanego na rzecz każdej z powódek po 2400 złotych tytułem kosztów procesu oraz od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa 786 złotych z tytułu kosztów sądowych, wyrokowi w części zasądzonej alimenty nadał rygor natychmiastowej wykonalności. Sąd ustalił, że

pozwany jest ojcem małoletnich powódek, O., która liczy 2 lata i 7 miesięcy oraz G., która liczy rok i 3 miesiące. Pozwany pozostawał w związku partnerskim z matką powódek E. Z., wspólnie zamieszkiwali. Dnia 24 kwietnia 2013r. matka wraz z małoletnimi wyprowadziła się od pozwanego i zamieszkała w schronisku dla kobiet, mieszkała tam przez miesiąc. Następnie mieszkała u swoich rodziców. Od 1 czerwca 2013r. zamieszkała wraz dziećmi w wynajętym lokalu. Miesięczne koszty utrzymania tego mieszkania wynoszą 1.280 złotych. Koszt wynajęcia opiekunki dla powódek wynosi od 1 czerwca 2013r. 1.620 złotych. Od 1 czerwca 2013 roku matka powódek podjęła pracę na podstawie umowy stażowej, za którą pobiera stypendium w wysokości 980 złotych netto miesięcznie. Wcześniej zatrudniała się dorywczo wykonując zlecenia na witraże. W 2012r. uzyskała z tego tytułu dochód w wysokości 3.500 złotych. Posiada dodatkowe kwalifikacje w zakresie kursu rekreacji ruchowej, może prowadzić zajęcia jogi. Na córkę G. pobiera zasiłek w wysokości 153 złotych. Innych dochodów nie osiąga. Przy uwzględnieniu 1/3 opłat mieszkaniowych i połowy wydatku na wynagrodzenie opiekunki łączny miesięczny koszt utrzymania O. P. ustalił Sąd na około 1770 złotych, a G. P. na około 1620 złotych. Dzień po wyprowadzce od pozwanego E. Z. otrzymała od niego przelewem kwotę 1.000 złotych na utrzymanie powódek, a następnie raz w miesiącu pozwany przekazywał matce powódek taką samą kwotę na utrzymanie córek. Pozwany średnio 4 razy w miesiącu spotyka się z córkami, spotkania trwają cały dzień. Pozwany jest właścicielem mieszkania, którego koszt utrzymania wynosi 700 złotych miesięcznie. Na zakup mieszkania zaciągnął kredyt, który spłaca w ratach po 830 złotych miesięcznie. Pozwany jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) spółka z o.o. w K. na stanowisku dyrektora produkcji, ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 10.795 złotych netto. Sąd wskazał, że pozwanego zgodnie z art. 133 § 1 k.r. i op. obciąża obowiązek alimentacyjny względem małoletnich córek. Zakres świadczeń alimentacyjnych stosownie do art. 135 § 1 k.r. i op. zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Pozwany, według Sądu, powinien partycypować w kosztach utrzymania powódek w większym rozmiarze niż ich matka, gdyż jego możliwości zarobkowe są większe, matka zaś powódek, pod której pieczę one pozostają swój obowiązek alimentacyjny realizuje w części przez osobiste starania o wychowanie i utrzymanie córek. Miał Sąd na uwadze zasadę równej stopy życiowej rodziców i ich dzieci oraz fakt iż pozwany podczas regularnych spotkań z córkami dokonuje na ich rzecz bezpośrednich świadczeń.

W apelacji pozwany zarzucił naruszenie art. 135 § 2 k.r. i op. przez błędną wykładnię i uznanie, że zasadnym jest przerzucenie całości kosztów utrzymania i wychowania powódek na pozwanego, art. 98 § 3 i 100 k.p.c. w związku z § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu przez zasądzenie od pozwanego na rzecz każdej z powódek po 2400 złotych tytułem kosztów zastępstwa prawnego, podczas gdy do niezbędnych kosztów procesu zalicza się wynagrodzenie nie wyższe niż stawki opłat jednego adwokata a sąd winien stosunkowo rozdzielić koszty, błędną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego przez zasądzenie alimentów w kwotach przewyższających usprawiedliwione potrzeby małoletnich, nieuwzględnienie, że wysokość wynagrodzenia niani dla dzieci, którą sąd wziął pod uwagę przy określeniu wysokości wydatków na dzieci prawie dwukrotnie przekracza średnie stawki stosowane na lokalnym rynku, przyjęcie zbyt wysokich możliwości majątkowych pozwanego z powodu pominięcia okoliczności, że zarobki pozwanego wahają się w poszczególnych miesiącach, kwoty wynagrodzenia netto są niższe. W oparciu o te zarzuty skarżący domagał się zmiany wyroku przez zasądzenie od pozwanego na rzecz każdej z powódek alimentów w kwotach po 770 złotych miesięcznie i oddalenie powództw w pozostałej części, zasądzenie od pozwanego na rzecz powódek zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych i stawki wynagrodzenia jednego adwokata po stosunkowym rozdzieleniu kosztów, zasądzenia od powódek na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, ewentualnie uchylenia wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Powódki wniosły o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Do kosztów utrzymania powódek Sąd Rejonowy zaliczył wydatek na wynagrodzenie opiekunki wynoszący 1620 złotych miesięcznie.

Pozwany kwestionował potrzebę ponoszenia tego wydatku wykazując, że średnie stawki wynagrodzenia opiekunek są niższe od przyjętych w umowie zawartej przez matkę powódek.

Zarzuty pozwanego w tej materii uznać trzeba za uzasadnione.

Po pierwsze, strona powodowa nie wskazała miarodajne przyczyn znacznego wzrostu stawki wynagrodzenia tej samej opiekunki (z kwoty 5 do 9 złotych za godzinę pracy).

Po drugie, świadek przesłuchana w postępowaniu apelacyjnym zaprzeczyła otrzymywaniu wynagrodzenia w wysokości określonej w umowie zawartej z matką powódek.

Po trzecie, ustalono w postępowaniu apelacyjnym, że zatrudniając nową opiekunkę matka powódek umówiła się z nią na wynagrodzenie w stawce 5 złotych za godzinę pracy, tak samo w umowie zawartej z kolejno zatrudnioną opiekunką.

Skoro możliwe było zatrudnienie nowej opiekunki przy przyjęciu stawki 5 złotych za godzinę pracy, czyli stawki takiej samej jak pierwotnie określona w umowie zawartej ze świadkiem J. B. i odpowiadającej stawkom wskazanym jako średnie przez pozwanego, do usprawiedliwionych kosztów utrzymania powódek nie podlegał zaliczeniu

wydatek z tego tytułu sięgający 1620 złotych miesięcznie.

Uwzględniając sposób wyliczenia wynagrodzenia opiekunki w umowie uaktywniającej i stawkę wynagrodzenia 5 złotych za godzinę pracy ustalić należało, że usprawiedliwiony wydatek na wynagrodzenie opiekunki wynosi w przypadku każdej z powódek 450 złotych miesięcznie, a nie 810 złotych miesięcznie, jak przyjął Sąd Rejonowy.

Pozwany nie podniósł zarzutów, które mogłyby podważyć ustalenia Sądu Rejonowego co do wysokości pozostałych kosztów utrzymania powódek. Koszty te, według ustaleń Sądu Rejonowego, wynoszą w przypadku O. P. 960 złotych miesięcznie, a w przypadku G. P. 810 złotych miesięcznie.

Łącznie z wydatkami na wynagrodzenie opiekunki koszty utrzymania powódek sięgają zatem odpowiednio 1410 i 1260 złotych miesięcznie.

Matka powódek, pod której pieczę one pozostają w większym niż pozwany zakresie swój obowiązek alimentacyjny realizuje przez osobiste starania o wychowanie i utrzymanie córek.

Pozwany podczas spotkań z powódkami dokonuje na ich rzecz bezpośrednich świadczeń.

Jakkolwiek z ustaleń postępowania apelacyjnego wynika, że dochody matki powódek z tytułu zatrudnienia wzrosły do kwoty 1700 złotych netto miesięcznie, możliwości zarobkowe pozwanego są znacznie większe. Przy ocenie takich możliwości matki powódek niewątpliwie należało jednak mieć na względzie także jej kwalifikacje zawodowe, odnośnie których ustaleń dokonał Sąd Rejonowy.

Reasumując te okoliczności stwierdzić należało, że pozwany powinien w około 70 % ponosić koszty utrzymania każdej z powódek, zatem na rzecz starszej z nich świadczyć alimenty w kwocie 1000 złotych a na rzecz młodszej alimenty w kwocie 900 złotych miesięcznie.

Alimenty w tej wysokości są adekwatne do usprawiedliwionych potrzeb powódek w zakresie, w jakim winien zaspakajać je pozwany oraz do jego możliwości zarobkowych (art. 135 § 1 k.r. i op.).

Wobec częściowego uwzględnienia żądań stron koszty postępowania w obu instancjach należało wzajemnie znieść pomiędzy stronami w myśl art. 100 k.p.c.

Dlatego orzeczono jak w sentencji wyroku na podstawie art. 386 § 1 i 385 k.p.c.

SSO Barbara Braziewicz SSO Elżbieta Matyasik SSO Tomasz Tatarczyk